

om, at hovedrevisoratets krav om at få også driftsregnskaberne til revision i første række skyldtes, at hovedrevisoratet gennem den derved indhentede viden om auktionernes indtjening i de enkelte år og auktionernes „indre forhold“ i det hele taget regnede med at kunne skaffe sig yderligere argumenter for synspunktet om overførsel af en del af auktionssalæret til havnekassen.

Aftalen med hovedrevisoratet går ud på, at spørgsmålet om, hvorvidt der bør fremsættes forslag til en ændring af auktionsloven og i det hele taget formerne for fiskeauktionernes drift, betragtes som et politisk spørgsmål, som administrationen ikke kan gribe ind i, og som må afgøres af fiskeriministeren efter forhandling med erhvervet. At erhvervet vil holde fast ved den gældende ordning og modsætte sig en hvilken som helst ændring, hvorefter en del af auktionsprovenuet skal gå til havnene, må betragtes som utvivlsomt, idet erhvervet med rette gør gældende, at det er fiskerne selv, som betaler deres auktionsmestre, og at en reduktion af auktionsmestrenes indtægter alene kan komme fiskerne tilgode. Hvis havne- og vareafgifterne ikke er tilstrækkelige, hævder erhvervet, må disse forhøjes, og så må de selvfølgelig betales, men derudover kan erhvervet ikke indgå på, at der pålægges auktionerne i *statshavnene* særlige afgifter eller lignende til fordel for havnekassen.

Med hensyn til spørgsmålet om revision af regnskaberne er aftalen den, at hovedrevisoratet bistår fiskeriministeriet med en regnskabsmæssig gennemgang af disse, og at kritik af regnskaberne fremsættes overfor fiskeriministeriet til brug for sammes bedømmelse af, hvorvidt salærene skal reguleres.

Denne ordning, der af mig vil blive forelagt fiskeriets hovedorganisationer på et til den 7. december d. å. berammet møde, og som jeg mener må kunne tiltrædes af sagens parter, kunne formentlig være tilvejebragt allerede for længe siden, såfremt der havde foreligget en bedre kontakt mellem fiskeridirektoratet og hovedrevisoratet under de dengang førte forhandlinger, således at dette sidste var blevet gjort bekendt med de kontrolforanstaltninger, som allerede nu i en årrække har været i kraft, og som har ført til, at auktionsmestrenes indtægter holdes indenfor faste og rimelige grænser.

Det bemærkes herved, at nedsættelse eller forhøjelse af auktionssalærene finder sted efter forhandling med fiskeriets lokalorganisationer, straks når de kvartalsmæssige opgørelser giver anledning til en ændring af satserne, og at denne ordning har fungeret gnidningsløst i den forløbne tid.

Chr. Christiansen.